

په‌ندی پێشینانی کوردی له ئاوێنه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ئاییندا ئایینی ئیسلام به‌ نموونه

پ. ه. د. ده‌ریا جه‌مال هه‌وێز

م. ه. شاخه‌وان باوه‌دین کریم

به‌شی زمانی کوردی- فاکه‌لتی په‌روه‌رده- زانکۆی کۆیه- هه‌رێمی کوردستان/ عێراق

پوخته:

کورد به‌وه ناسراوه که خاوه‌نی فۆלקلۆریکی ده‌وڵه‌مه‌ندو به‌پێژه، هه‌ر بابته‌یک که په‌یوه‌ندی به‌ ژبانی کوردمه‌وارییه‌وه هه‌بێ له‌نیۆ فۆלקلۆره‌که‌یاندا ره‌نگی داوه‌ته‌وه، جا ئه‌م ره‌نگدانه‌وه‌یه له‌نیۆ گۆرانی یان هه‌کایه‌ت یان ئه‌فسانه یان په‌ندی کوردیدا بێت. ئه‌ده‌بیاتی فۆלקلۆر که ئاوێنه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی ژبانی می‌لله‌ته، ئه‌رك و چالاکی و خۆشی و ناخۆشییه‌کانی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌ی له‌ سینه‌یدا هه‌لگرتوووه‌م ده‌م به‌ ده‌م و نه‌وه به‌ نه‌وه بۆ ئه‌وانی دواي خۆیان ده‌یگوازنه‌وه، دواي ده‌رکه‌وتنی ئایینی ئیسلامیه‌ش گه‌لی کورد وه‌ك گه‌لانی تری ناوچه‌که باوه‌ری به‌ ئایینه‌ نوێیه‌که هه‌یناوه‌م په‌یره‌وی لێک‌ردوووه، ئه‌گه‌ر ئه‌ده‌ب ئاوێنه‌ی کۆمه‌ل بێت ئه‌وا گومانی تێدا نییه که تێکه‌لبوونی ئایینی ئیسلام به‌ کۆمه‌لگه‌ی کوردی له‌ناو فۆלקلۆره‌که‌شیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه، ئه‌وه‌ی له‌م لێکۆلینه‌وه‌یه‌دا تیشکی خراوته‌ سه‌ر ره‌نگدانه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ئایینییه‌ له‌نیۆ په‌نده کوردیه‌که‌کاندا، ئه‌م توێژینه‌وه‌یه هه‌ولیداوه ئه‌و په‌ندان به‌خاته روو که شوناسی ئایینی ئیسلامیان هه‌لگرتوووه، ناوێشان توێژینه‌وه‌که‌مان که بریتییه له (په‌ندی پێشینانی کوردی له ئاوێنه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ئاییندا - ئایینی ئیسلام به‌نموونه‌)یه، پێکهاتوووه له‌ ده‌روازه‌یه‌ك و دوو به‌شی سه‌ره‌کی، له‌ به‌شی یه‌که‌مه‌دا به‌ ناوێشان (ناساندنێکی گشتی)، باس له‌ جه‌مک و پێناسه‌ی فۆלקلۆر په‌ندی پێشینان و فه‌لسه‌فه‌ی ئایین به‌رچاوه‌که‌وێت. به‌شی دووهم که بریتییه له (فه‌لسه‌فه‌ی ئایین و کاریگه‌ری به‌سه‌ر فۆלקلۆری کوردیه‌وه)، له‌ ژێر چه‌ند سه‌ره‌ بابته‌یکدا ره‌نگدانه‌وه‌ی بنجینه‌ فه‌لسه‌فیه‌کانی ئایینی ئیسلام له‌ په‌ندی پێشینانی کوردیدا به‌رچاوه‌که‌هون، که ئه‌وانیش بریتین له: (باوه‌ریون به‌خودا، په‌یوه‌ندی مرۆف و خودا، سیفه‌ته‌ خوایه‌کان، پیرۆزییه‌کانی ئایینی ئیسلام، په‌یامبه‌ران و پیاوچاگان، شوێنه ئایینییه‌کان، فه‌رمان و ئه‌حکامی ئایینی)، دوايه‌دواي ئه‌مانه‌ش گرنگترین ئه‌و ئه‌نجامانه خراوته‌ روو که له‌ توێژینه‌وه‌که‌دا پێیگه‌یشتوین، دواتریش لیستی ئه‌و سه‌رچاوه‌ دێت که له‌ توێژینه‌وه‌که‌مان سودمان لێیینیوه .

په‌یڤین سه‌ره‌کی: ئه‌ده‌بی فۆלקلۆر، په‌ندی پێشینان، فه‌لسه‌فه، فه‌لسه‌فه‌ی ئایین، ئایینی

ئیسلاام.

پیشەکی:

فۆلکلۆر گرنگی و به‌هایه‌کی زۆری هه‌یه له دیاریکردنی میژوو و ناسینه‌وه‌ی فەرهنه‌نگ و کلتوری ههر نه‌ته‌وه‌یه‌ک، که به‌لێکدانه‌وه‌و شیکردنه‌وه‌ی جۆره‌کانی ده‌توانرێ میژوو و کلتوری ههر نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌نیۆ نه‌ته‌وه جیاوازه‌کانی جیهان دیاری بکری، ئەمەش نه‌ک له ئیستادا بگره له‌دیزمانه‌وه که چۆن تاکه‌کانی ئەم نه‌ته‌وه‌یه ژیاون، جۆری بیرکردنه‌وه‌یان و پیشه‌و چۆنیه‌تی ژیا‌نیان و په‌یوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونی ...هتد، تاکه‌کانی ده‌ست‌نیشان ده‌کات. له‌نیۆ ئەده‌بی فۆلکلۆریدا په‌نده‌کان زۆرت‌رین به‌کاره‌ینانیان هه‌یه، هه‌یج شارستانیه‌ته‌ک خاڵی نییه له‌ په‌ند، هه‌موو نه‌ته‌وه و گه‌له‌کان فۆلکلۆری خۆیان هه‌یه، په‌ندیش وه‌ک به‌شیکی به‌شیکی دانه‌برای فۆلکلۆر به‌کاره‌ینراوه، ئەده‌بی فۆلکلۆری به‌گشتی و په‌ندی پێشینان به‌تایه‌تی رهن‌گدانه‌وه‌ی بیروبو‌چوون و دابونه‌ریت و کلتور و بیروباوه‌ری نه‌ته‌وه‌کانه، راده‌ی دانایی گه‌له‌کانی له‌ناخیدا هه‌ل‌گرتوه‌و، وه‌ک به‌شه‌کانی تری فۆلکلۆر ده‌ماو ده‌م و پش‌تاو‌پشت له‌ نه‌وه‌یه‌که‌وه ده‌گوازی‌ته‌وه بۆ نه‌وه‌یه‌کی تر، دوا‌ی ده‌رکه‌وتنی ئایینی پیرۆزی ئیسلام و باوه‌رپه‌ینان به‌م ئایینه‌ نوییه له‌لایه‌ن کوردده‌کانه‌وه، گۆرانکاری گه‌وره له‌ بیر و هزر و لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی و کلتوری ئەو نه‌ته‌وانه‌دا روویدا که بوون به‌ موسلمان، گه‌لی کوردیش زۆرت‌رین کاریگه‌ری ئەم گۆرانه‌ی به‌سه‌رموه‌ دیاره، ئەگه‌ر نه‌ته‌وه‌کانی تر دوا‌ی بوونیان به‌ موسلمان توانی‌بێتیان به‌زمانی خۆیان بنووسن ئەوا گه‌لی کورد وازی له‌ خویندن و نووسین به‌زمانی کوردیش هیناوه و به‌ زمانی عه‌ره‌بی خویندو‌یان‌ه‌و نووسیویانه. یه‌کی‌کیش له‌و بابه‌تانه‌ی که کاریگه‌ری گه‌وره‌ی ئایینی به‌سه‌رموه‌یه بابه‌ته فۆلکلۆریه‌کانه، له‌نیۆ بابه‌ته فۆلکلۆریه‌کانیش زۆرت‌رین کاریگه‌ری ئایین به‌سه‌ر په‌نده‌وه‌ دیاره.

فه‌لسه‌فه‌ش به‌هه‌موو جۆرو به‌شه‌کانیه‌وه گه‌رانه‌وه به‌دوا‌ی دانایی، بۆیه خویندنه‌وه‌ی په‌ندی پێشینانی کوردی له‌ ئاوێته‌ی ئەو جۆره فه‌لسه‌فه‌یه‌دا که به‌ (فه‌لسه‌فه‌ی ئایین) ناسراوه به‌ بابه‌تیکی شیاو دزمانین بۆ قسه له‌سه‌رکردن.

ئهو پرسیارانه‌ی تو‌یژینه‌وه‌که وه‌لامی ده‌داته‌وه:

١. تا چه‌ند په‌نده کوردیه‌یه‌کان رهن‌گدانه‌وه‌ی ژیا‌نی کوردمه‌واریمان؟
٢. ئەگه‌ر فۆلکلۆر به‌گشتی و په‌ندی پێشینان به‌ تایه‌تی رهن‌گدانه‌وه‌ی ژیا‌نی کوردمه‌واری بن، که‌واته باب و با‌ی‌پرانمان له‌ کۆندا چۆن له‌ په‌ندی پێشینانیان روانیوه؟
٣. ئایا له‌ فۆلکلۆری کوردیدا هه‌یج جۆره دانایی هۆشه‌مهن‌دیه‌ک به‌دی ده‌کریت؟

دەروازە/ ناساندنێکی گشتی

فۆلكلۆر و پەندى پېشىنان: ئاشكرايه گەلى كورد ھەر لەدېر زەمانەو ھەر لە خاكى باب و باپىرانى خۆيدا ژياومو وەك ھەر نەتەوھىيەكى دىكەى سەر ئەم زەمىنە خاوەنى ئاوو خاك و كلتورو زمانى تايبەتى خۆيەتى، لەگەڵ ئەوھشدا ئەدەبىيەكى پراوېر لە جوانى و خاوەن تايبەتمەندى خۆى ھەيە. ئەدەبى فۆلكلۆرى كوردى بەشێكى گەرمى ئەو ئەدەبىيە كە مەللەتى كورد بە شانازىيەو ئىيدەروانىت. بېگومان ئەمەش بى ھۆ نىيە، چونكە سەرچەم بىرونەرىتى كۆمەلایەتى كۆن و كەلەپورى نەتەوايەتى بەپى پېشكەوتنى شارستانىيەت و قۇناغە مێژوويەكان پېشكەوتوو، لەگەڵئىشدا ئەم گەلە گەلێك نەھامەتى و دەرەسەرى و ئازارى چەشتوو، فۆلكلۆرى لەگەڵ ئەم خەم و ئازارەدا ھەنگاوى ناومو پېشكەوتوو گەشەى سەندوو. كەواتە ئەدەبى فۆلكلۆرى كوردى ئەو ھەگبەيەيە كە سەرچەم نەرىت و پەسم و چالاكى و خوشى و شادى و گريان و ئازار و... ھتە مەللەتێكى لەخۆيدا كۆكردۆتەو، ھەلەدەدات بە نەوى داھاتووى بناسىن، چونكە "فۆلكلۆر كەرسەيەكى فراوان و دەرەسەندە بۆ لێكۆلنەوى ژيان و زمان و مێژووى ھەر مەللەتێك، تەنەت كەرسەشە بۆ زانىنى كۆمەلە و كۆمەلایەتى ئەنتۆگرافىاش". (رسول، ۱۹۷۰: ۸)

ياخود فۆلكلۆر ئەو بەشە گەرمى ئەدەبە لە ديارىكردنى كلتورى ھەر نەتەوھىيەك كە بە لێكدانەو و شىكردنەويان دەتوانن بگەين بە كلتور و فەرھەنگى نەتەو جياوازەكان و ئاشناوون پېيان. ھەرھەلە جياوازەكانى كلتورى مەللەتان دەتوانن لە نۆ ئەدەبىياتى فۆلكلۆرى نەتەوھەدا بدۆزێتەو. دەتوانن بەرزترين و جوانترين داھێنراو جياجياكانى كلتورى مەللەتێكى تەكە سەرچاوى ئە فۆلكلۆر و ئەدەبىياتى سەرزارى خەلكەوھىيە.

بەمەش "فۆلكلۆر دەستەھاتى ئەزموونى گەورەى مەللەتێك، زەخىرەيەكى زانىارى ھەمەيشە زىندوو پايەدار، سامانى زانىارى گەرمەھايە كە لە سەدان ساڵ پېش ئەو پەووە ئەو خەلقە دروستيانكردوو كە ھەموو نەخش و بابەتەكانى بە دەستى ھەموو خەلكى گەيشتوو، خاسەتەكانى ئەم خەلقى بەخۆ گرتوو". (حسین، ۲۰۰۷: ۵) لەبەرئەو لێكۆلنەوومو بايەخدان بە ئەدەبى فۆلكلۆر بەزىندوو ھېشتەنەوى نەتەوھى خاوەن فۆلكلۆر، چونكە "زىندووكردنەو و لێكۆلنەو لە فۆلكلۆر نیشانى پەسەنايەتى و سەردەمى بوونە لە لای ھەر نەتەو و تەكێك كە لە فۆلكلۆر بکۆلێتەو". (النبلاوي، ۲۰۱۵: ۳۴۹)

لەگەڵئەوھشدا دەبێ ئامازە بەوش بکرى كە كارکردن لەسەر بەرھەمە فۆلكلۆريەكان و گەرمەكان پېيان "كارىكى نۆى نىيە، كەتیبەكانى مێژوو و ئەدەب ھەر لە كۆنەو تا ئەمڕۆ پەن لە ماددە فۆلكلۆريەكان، مێژوونوسى یۆنانى ھېرۆدۆت زەمەريەكى زۆرى ئەفسانە و كلتورى یۆنان و ميسرى كۆن و فارس و ولاتى نىوان دوو روبرارى تۆماركردوو"، (ضموم- لوز، ۲۰۱۷: ۱۱) ديارە بايەخدانى رۆژەلاتناس و گەرمەكانى رۆژئاواش بۆ فۆلكلۆرى

رۆژه‌لەت خۆی لە مەبەستێکی گەورە دەبینێتەوە، وەك چۆن باسمانکرد، كە فۆلكلۆر پەنگدانەوێ ژيانى مەللەتێكە، كەواتە تێگەشتن لە ناوەرۆكى ئەمجۆرە ئەدەبە كارئاسانى باشە بۆ خۆپەندەوێ مەللەتەكەو هەڵسەنگاندنى لە پرووى سياسى و ئابورى و كۆمەلایەتى و دەرروونى... هتد، هەركاتێك زەهێزەكان وىستەيان نەتەوێهەك داگیربەن بەبێ خۆپەندەوێ لێكدانەوێ بارى و دەرروونى و كۆمەلایەتى ئەم نەتەوێهە هێرشیان نەبردوو، زۆرجار لەم روانگەو سوودیان لە بەرھەمە ئەدەبىيەكانیان وەرگرتوو، لە نێوانیاندا ئەدەبى فۆلكلۆر، ئەمەش بە سێ قۇناغ ھاتوو:

قۇناغى يەكەم: كۆن/ لە سەرەتاكانى مێژوو تا سەدەى نۆزدەم.
قۇناغى دووهم: زانیارى فۆلكلۆر/ لە سەرەتای سەدەى نۆزدەھەمە دەست پێدەكات، دواى ئەوێ لە ئەلمانیا دەستیانکرد بە كۆکردنەوێ بەرھەمە فۆلكلۆریيەكانیان.
قۇناغى سێیەم: فۆلكلۆر خرایە شێواز و بنجینەى زانیارییەو و لە زانكۆكاندا دەخوێندرا، كە وەك زاراوە لە دوو بەش پێكھاتوو: فۆلك: واتا نەتەو یا كۆمەلە كەسێك، ئۆر: واتا پەند یا حێكمەت، (نەقابە، ۲۰۰۹: ۵ - ۶) كە چەندین لق و پۆپی لێدەپێتەو وەك (ئەفسانە، پەندى پێشینان، گۆرانى، مەتەل، داستان، نوكتە و قسەى خۆش، حەكایەت)، ھەریەكێك لەمانە تاموچێتى تاییەتى خۆى ھەيە و جێگە و بايەخى خۆیان ھەيە. بەشێكى گەرم و پڕ بايەخ و دانەبەراوى ئەدەبى فۆلكلۆر پەندى پێشینانە، كە دەماودەم بۆمان ماونەتەو، یاخود تۆماركران و نوسراونەتەو، مێژوویەكى دێرینی ھەيە و لەناو گەلە دێرینەكاندا رەگورپشەى خۆى داكو تاو، لەناو گەلانى كۆندا نمونەى پەندى پێشینان زۆر، ھەرودەكو لە "تەورات كتیبى (پەیمانى كۆن) دا لە بەشە كتیبەكانى (پەند- الأمثال) و (یەشوع كورى سیراخ) و (كۆمەلە- الجامعە) دا دەبینن، ھەرودە لە ئەدەبى چینییدا ھیندئ پەندى پێشینان دراوئە پال كۆنوشیوس"، (بیمار، ۱۹۹۸: ۲۲۲) واتە لەگەڵ سەرەتاكانى ژيانى شارستانی مرقایەتى پەند دروستبوو و وردە وردە گەشەى كردوو و لەگەڵ گۆرانى سەردەمەكاندا گۆرانكارى بەسەردا ھاتوو، ھیندییان لەناوچوون و پەندى نوێ جێگای گرتوونەتەو.

پەند یا پەندى پێشینان، زاراویەكە لەدێر زەمانەو لەناو كوردا بەكاردەھێنرئ، ھەر نەتەو و گەلێكیش خاوەنى پەندى تاییەت بە خۆیەتى و زاراوى تاییەت بە خۆى بۆ بەكارھێناو، لەناو گەلێ كورددا، زاراوەكانى (پەند، قسەى نەستەق، دركە، حێكمەت) بەكاردەھێنرئ، (كەرىم، ۲۰۱۲: ۳۴) ھەرودە زاراوەكانى وەك: (پەندى پێشینان، قسەى پێشینان، مەسەلەى پێشینان، بێژ و پەند، قسەى باقان، مەسەلە و مەتەلۆك و گەپى باقان) (رەسول، ۱۹۸۹: ۵) بەكاردەھێنرئ، ھەرودە زاراوەكانى وەك قسەى پێشینان، پێشینان وتوویانە، پەند، مەسەل، حێكمەش بەكارھێناو، (بیمار، ۱۹۹۸: ۲۲۸ - ۲۲۹) لە ئەدەبىياتى

عەربیشدا چەندین زاراوە بەکارھێنراوە لەوانە: (الامثال، المثل، الحكم، جوامع الكلم، ضرب المثل). (المأوردی، ١٩٩٩: ٢٠) لێکۆڵەرەوانی بواری فۆلکلۆر سەرچاوەکانی دروستبوونی پەند دەگەرێننەو بۆ دوو سەرچاوە:

١. ئەو پەندانەى لە ئەنجامى ڕووداویك دایژێراون.

٢. ئەو پەندانەى كە زادهى بیرى پیشینان. (نەقەبەى مامۆستایان، ٢٠٠٩: ٢٤)

دەركەوتن و سەرھەڵدانى پەندەكان لە ئەنجامى ئەو تاقیکردنەو و ئەزمونانەووەیە كە مەرۆك لە كۆمەڵگەكەیدا ئەنجامى دەدات، زۆریەى پەندە پیشینانەكان و قسەى نەستەق و حەقاییەت و چیرۆكە فۆلکلۆرییەكان لە ئەنجامى تاقیکردنەو كۆمەڵایەتى و میژوووییەكانى ئەو نەتەو و گەلەو پەیدا بوون و دەركەوتوون كە خاوەنەن، ھەر ئەم ئەزمونانەش بوونەتە سەرچاوەى ئیلهام بۆیان.

بەو پێیەى پەندى پیشینان بەشیكە لە فۆلکلۆر، فۆلکلۆریش بەشیكە لە ئەدەب و بەشیكە لە زانستە مەرۆقایەتیەكان، بۆیە چەندان پێناسەى جۆراوجۆرى بۆ كراوە، ھەولەدەھەین بە كورتى چەند پێناسەى بەخەینەرەو:

پەندى پیشینان: "ئەو وتە كورتەى كە بیرىكى مەبەستدارى تیا چەسپێو، (نەقەبەى مامۆستایان، ٢٠٠٩: ٢٤) ھەرەھا دكتۆر عیزەدین مستەفا رەسوڵ لە پێناسەى پەندى پیشیناندا دەڵێ: "بریتییه لە بەرھەمیكى زۆر كۆنى خەلك. ئەم پەندە ھەمیشە لە لاى گەلانى سەرەتایی و سادە فەلسەفەى راستەقینە و لە كارى ڕەوشت و خووە، ھەموو راستیەك، ھەموو ڕووداویكى ژيانى ئادەمیزاد، ھەموو كرداریك، چاك یا خراب، ھەموو گەشتە ئەنجامێك كە میلەت گەشتبیتى، دەریارى ھەرجیەك بێت ئەجێتە تەرازووى پەندى پیشینانەو". (رەسوڵ، ١٩٧٠: ٧٨) ناوەرۆك و بابەتى پەندى پیشینان ئەو ڕووداوانەن كە لەناو كۆمەڵگەدا ڕوودەدەن و برەویان ھەیە، پەندى پیشینان لە ڕووى ناواخنى فەكریەو بریتییه لە: "ھەلوێستىكى راستگۆیانە كە بارى سەرنجى تابیەتى وەھای پێیە، مەرج نییە ئەو سەرنجانە راستەڕێى ئایدوئۆجیانەى تەواو بگرنەبەر، بەلام تۆزى تاقیکردنەو كۆمەڵایەتى مەتریاڵیان بەسەر مودەیه". (بیمار، ١٩٩٨: ٢٢٤) ھەرەھا لە پێناسەى كى تری پەندى پیشیناندا دەگووترێت: "ئامرازىكى گوزارشتكردنە كە مەرۆك دەیگرێتەبەر بۆ وەسفكردنى ئەزمونەكانى". (حقیق، ١٩٧٨: ٥)

لە كۆى ئەم پێناسانەو بۆمان دەردەكەوئ، كە پەندى پیشینان چەندان پێناسەى بۆكراوە و دەتوانرێ بگوترێ پەند كۆكراوەى ئەزمونى تاكەكانە و خستە ڕوویەتى لە جوارچێویدیهكى پوختدا.

فەلسەفە و فەلسەفەى ئایین: لەوای ناساندنى فۆلکلۆر پەند، پێویستە ھەلوێستەى كە لەسەر ھەردوو زاراوەى (فەلسەفە) و (ئایین) بكەین و دواتر بەرمو لق و

پۆیه‌کانی لی‌کۆڵینه‌وه‌که شۆڕپینه‌وه، ئەگەر قسه له‌سه‌ر فه‌لسه‌فه بێت، ده‌توانین له سادەترین ناساندنیدا بڵێین: "وشه‌ی فه‌لسه‌فه وشه‌یه‌کی یۆنانیه له دوو که‌رت پیکهاتوه: فی‌لۆ Philo به واتای هه‌زکردن، سۆفیا Sophy به واتای دانایی. وشه‌که به هه‌ردوو که‌رتیه‌وه مانای هه‌زکردن له دانایی ده‌به‌خشێ. ئەو که‌سه‌ش هه‌ز له دانایی بکات پێی ده‌وترێ "فه‌یله‌سوف"، (عه‌زیز، ۲۰۰۵: ۲۷) ئەمه وه‌ک لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی فه‌رهه‌نگی بۆ فه‌لسه‌فه، به‌لام ئایین جو‌ری‌که له پابه‌ندبوون و وابه‌سته‌ی کۆمه‌لایه‌تی، "ئایین به‌شی‌کی گه‌رن‌گ له ژيان‌ی رو‌حی مر‌و‌ف داگیرده‌کات به‌ه‌و‌ی ئەوه‌ی جو‌ری‌که له جو‌رده‌کانی ه‌وشیاری کۆمه‌لایه‌تی، له هه‌ندێک له قۆناغه می‌ژوو‌یه‌کاندا ئایین به‌شی سه‌رده‌کی ئەم تی‌گه‌یه‌شتنه‌ی پیکده‌هێنا، به‌لام ناتوانین بڵێین که‌وا ئایین له ئەزه‌له‌وه هه‌بووه، په‌گی زانستی هاوچه‌رخ ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ سه‌رده‌می کۆمه‌لگا سه‌ره‌تاییه‌کان، له‌و سه‌رده‌مه‌دا پێو‌ستی مر‌و‌ف بۆ ه‌وشیاری و لی‌کدانه‌وه‌ی دیارده‌کانی جیهانی ده‌ورو‌به‌ر و چالاکی مر‌و‌قیایه‌تی ده‌رکه‌وت، له‌به‌ره‌نه‌وه‌ی زانیاری پێو‌ست له‌به‌رده‌ستدا نه‌بوو، هه‌روه‌ها لایه‌نی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی پێشکه‌وتوو نه‌بوو، بۆیه مر‌و‌ف نه‌یده‌توانی لی‌کدانه‌وه‌ی زانستی بۆ جیهانی ده‌ورو‌به‌ر بکات، بۆیه ئەو جیهانه‌ی به‌هه‌راورد به‌ خۆی لی‌کده‌دايه‌وه‌و توانای له‌ پاده‌به‌ری بۆ ده‌دۆزیه‌وه، مر‌و‌قی کۆن به‌ه‌و‌ی بیه‌یزی خۆی به‌رامبه‌ر هی‌زی سروشت و دیارده‌کانی وه‌ک باران، بروسکه، رووبار، رووه‌ک، به‌رد... هتد، ناچاربوو هه‌ندێک له‌وانه بیه‌رستێت به‌و نیازدی لی‌ی رازی بن و بی‌پاریزن"، (کتوره، ۲۰۱۲: ۱۹۷-۱۹۸) ئەم پێناسه‌یه ئەوه‌مان بۆ روونده‌کاته‌وه که کۆمه‌لگا سه‌ره‌تاییه‌کان خودای خولقی‌نه‌ریان نه‌ناسیوه، به‌لام له هه‌ولدا‌بوون بۆ گه‌ڕان به‌ دوا‌ی هی‌زی‌کی با‌لاتر له‌ خودی مر‌و‌ف وه‌ک ه‌و‌کاری دروستبوون، به‌مشێ‌وه‌یه به‌ درێژایی می‌ژوو پرس‌ی بوونی خودا و مانا‌کانی کۆله‌گه‌یه‌کی گه‌رن‌گی به‌شی‌کی زۆری ئایینه‌کانی پیکده‌هێنا، ئەم باب‌ه‌ته هه‌ر له‌می‌ژه مشتوم‌ری زۆری له‌سه‌ر کراوه، ئەو مشتوم‌ر‌ش باب‌ه‌تی‌کی نه‌په‌راوه‌یه تا ئەمه‌رۆ، ئەوانه‌ی له‌ بواری فه‌لسه‌فه‌ی ئایینیان کۆلی‌وته‌وه هه‌میشه به‌ دوا‌ی ئەوه‌دا گه‌ڕاون که له‌ بونیاده‌کانی ئایین بکۆڵنه‌وه‌و له‌ بوونی خودا و سی‌فه‌ته‌کانی خودا و ئەزموونی ئایینی بکۆڵنه‌وه. فه‌یله‌سوف به‌ جیاوازی له‌گه‌ڵ په‌راوه‌ینه‌ری‌کی ئاسایی و پیاو‌تی‌کی دینی له‌م په‌رسیاران‌ه قوول‌بۆته‌وه: که ئایا چ په‌یوه‌ندییه‌ک هه‌یه له‌ نیوان ئایین و زانست، ئایین و ئەخلاق، ئایین و سروشتدا. له‌هه‌مان‌کاتدا، به‌ درێژایی می‌ژوو فه‌یله‌سوفان هه‌ولیان‌داوه له‌وه بگه‌ن که مر‌و‌ف بۆچی قوول‌ده‌بێته‌وه به‌رمو ناخی خۆی و بۆچی مر‌و‌ف له‌م زه‌مینه به‌ری‌نه‌دا ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ خودا و چ ته‌سکینییه‌ک له‌و په‌یوه‌ندییه‌دا ده‌بینێ و چ په‌یوه‌ندییه‌ک هه‌یه له‌و جو‌ره بانه‌دی که مر‌و‌ف ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ هی‌زی با‌لاتر. گه‌رن‌گترین په‌رسیاری فه‌یله‌سوفه‌کانی سه‌رده‌می نوێ، ئەوه‌یه که مر‌و‌ف پاش ئەوه‌ی له ئاییندا تووشی ناو‌می‌دی ده‌بێت، په‌نا ده‌باته به‌رچی؟! چ ده‌رگایه‌کی دی ده‌کوتێ بۆ ئەوه‌ی

بزانی مانای ژیان و خودا چیه؟" (پالەوان، ۱۳۲:۲۰۰۸) هەر ئەم پرسیارانه و گەڕان بە دوای وەلامەکانیاندا چەندین فەیلەسوف و قوتابخانەی فەلسەفی لێکەوتەوه، "باسی پەرورەدگار، خودا، کردگار، لە بنەرەدا کێشەیهکی فەلسەفی سەرەتاییە واتە کێشەی بوونی پێشێی Existential لە ناخی مەرۆفی باوەرداردا کە پالێ پێوەدەنێت و بوونی خۆی راستەوخۆ دەبەستێتەوه بە بوونی خوداوه، چونکە دەبێت ئەفراندن تەنیا خەسلەتی کەسیکی تری بالێ بێت کە خۆی هەماهەنگ Identiec و هاوچەشن نییە لەگەڵ ماتیری و ئەو شتانهی کە هەن، بەلام ئەمە لێردا باسە کە کۆتایی نایەت، بەلکو پرسیارگەلی تر سەرەتەدەن، وەک: چۆن پەڕی بەو راستییە بیهێن؟ چۆن ئەو کردگارە بناسین؟ تا چەند توانا و وزە ئێقلیمان هەیە بیناسین؟" (جەمال، ۲۰۱۶:۱۰۰) بۆ نموونە: "فەلسەفەی کانت لە سێ پرسیاردا کۆدەبێتەوه: یەکەم: دەتوانم چی بزەنم؟ دووەم: دەبێت چۆن هەلسوکەوت بکەم و چی بکەم، پرسیری سییەمیش: دەشێت هیوام بەچی هەبێت؟

دیاره پرسیارەکان خۆیان لە قەرەیی فەلسەفەی زانستی و توانستی ژیری و ئاوەز، فەلسەفەی ئاکار و ڕەوشت و سییەمیشیان باس لە فەلسەفەی ئایین دەکات. کەواتە پرسێ هیوا پرسیکی ئایینی لە پشتهوهیه..." (جەمال، ۲۰۱۶: ۴۵) لەسەر بنەمای ئەم پرسیار و وەلامانەش ئایینەکان دەرکەوتن، دواتریش جۆریک لە فەلسەفە بە ناوی فەلسەفەی ئایین هاتە کایەوه، "فەلسەفەی ئایین لێکۆڵینەوهیهکی ئێقلییە بۆ ئەو واتا و لێکدانەوانەی کەوا بنەماکانی ئایین و شیکردنەوهکانی بۆ دیاردە سروشتییەکان و دیاردەکانی سەرۆوی واقع، لە نموونەی خەلقکردن و مردن و بوونی خودا دەیکەن، فەلسەفەی ئایین لقیکە لە فەلسەفە تایبەتە بە پرسیارەکانی پەڕوەست بە ئایین، وەک بوونی خودا و شیکردنەوهی دەقە ئاینییەکان و پەڕوەندی ئایین بە زانست" (www.ar.wikipedia.org) ئاشکرایە هەموو بوونەمۆریک لە جیهاندا لە لایەن هێزێکی بالۆوه خولقێنراوه، جا مەرۆف وەک زیرەکتیرینی ئەم بوونەمۆرانه هەردەم لەهەوێدا بووه ئەو خولقێنەرە بدۆزێتەوه کە هەموو ئەو جیهانەی دروستکردووه کە دەبینین و هەستی پێدەکەین، بەردەوام بە دوای وەلامی پرسیارگەلیکدا گەڕاوه لە شیوەی ئەوهی کێ ئەم و ئەو گەردوونەیی دروستکردووه؟ بۆ دروستی کردوون؟ و زۆر پرسیری تری لەمشێوهیه، وەلامی ئەم پرسیارانه ئایدۆلۆژیاو ئایین و بیروباوەری جیاگیای لێدەرکەوت، "مەرۆف لەبەرەبیانی ژیاوییەوه هەوێ و کۆششی سەرسۆرەینی داوه بۆ دۆزینەوه و پشکنین و هەلماڵینی نەتیییەکانی بوون. چەمکی "خودای ئەفرینەر" و چیرۆکی ئەفراندن - خەلق - نموونەی ئەو هەوێ سیمبولیە مەرۆف بۆ بەدەستەتێنانی وەلامیک سەبارەت بەهاتنەبوون" (جەمال، ۲۰۱۱: ۱۰۲) کەواتە دەتوانین بلێین مەرۆف لەدێر زمانەوه بیرێ لە چۆنییەتی دروستبوونی خۆی کردۆتەوه، بیرێ لەوه کردۆتەوه، "چی هەبووه پێش ئادەم، پێش فریشتە، پێش جنۆکە، پێش پێغەمبەرەکان، پێش ئاسمانەکان و زموی، پێش هەورو لێم و

دمریاکان... چی هه‌بوو پێش هه‌موو شت. ۹۱ تاکه وه‌لامێک له زمانه‌کانه‌وه به‌یه‌ک دهنگ
 دهرده‌چێت و ده‌لێت:ـ خودا به‌ ته‌نھا هه‌بوو،" (خالد، ۲۰۰۶: ۳۰) ئه‌و بابته‌ به‌ درێژایی میژوو
 جێگه‌ی بایه‌خی فه‌یله‌سوفان بووه،" تالیس که‌ ناسراوه به‌ باوکی زاناکان . سه‌ده‌ی شه‌شه‌می
 پ.ز. یه‌کێک له‌ بره‌واکانی ئه‌وه‌ بوو که‌ ته‌واوی شته‌کان پهر له‌ خودا، ئه‌و موگناتیس
 به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ ئاسن ئه‌هینتیه‌ جووئه‌، به‌ خاومن رۆح ئه‌زان، تالیس له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که‌
 ده‌لێت هه‌موو شتی که‌ پر له‌ خودا ئیدی به‌ پێویستی نه‌ده‌زانی که‌ چه‌ندین خودای دروستکه‌ر
 دانیت بۆ ئه‌م دونیایه‌، باومری به‌ خودایه‌کی ته‌نیا هه‌بوو،" (عه‌لی، ۲۰۰۹: ۷، ۸) هه‌روه‌ها هه‌ردوو
 گه‌وره‌ فه‌یله‌سوفی یونانی ئه‌فلاتون و ئه‌ره‌ستۆ هه‌ریه‌که‌یان لێکدانه‌وه‌ی خۆیان هه‌بووه
 له‌مباریه‌وه‌،" بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌فلاتون به‌رمو هه‌ستکردن به‌ بوونی خودایه‌ک دهروات بۆ ئه‌و
 گه‌ردوونه‌، که‌ کاری گه‌ردوون پێکده‌خات و به‌رپه‌وه‌ی ده‌بات، بۆ خوێندکاره‌کانی
 باسه‌ده‌کرد و ده‌یگوت: ئه‌و جیهانه‌ خاوه‌نی به‌هرمه‌دارپێکه‌ که‌ خۆی ئه‌به‌دییه‌، زانیاری له‌
 هه‌موو شتی که‌ هه‌یه‌"، (www.islammemo.cc) ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌کی سه‌هرمه‌تایه‌ بۆ ئه‌م
 خودایه‌ی ئه‌م‌رۆ له‌ ئایینه‌ ئاسمانیه‌کاندا دهرده‌که‌وێت، هه‌روه‌ها ئه‌ره‌ستۆ ڕاڤه‌یه‌کی تری
 هه‌یه‌ "پێیوايه‌ خودا جووئینه‌ری هه‌موو شتی که‌ و ته‌نھا خۆی ناچوێت، هه‌موو جووئاوی که‌
 که‌سی که‌ بێت یان شتی یان بیرۆکه‌یه‌ک، شتی که‌ ده‌جووئینه‌یت و ئه‌مه‌ش شتی که‌
 ده‌یجووئینه‌یت، گاسن خاک ده‌جووئینه‌یت، ده‌ست گاسن، ئه‌قل ده‌ست ده‌جووئینه‌یت، هه‌زکردن
 له‌خواردن ئه‌قل ده‌جووئینه‌یت، غه‌ریزه‌ی هه‌زکردن له‌ ژیان خواردن ده‌جووئینه‌یت. به‌مشێوه‌یه‌،
 به‌دەرپرینه‌کی تر، ئه‌نجامی هه‌موو جووئیه‌یه‌ک ئاره‌زوویه‌که‌، گه‌وره‌ی هه‌موو به‌نده‌یه‌ک
 خۆی به‌نده‌ی گه‌وره‌یه‌کی تره‌، هه‌تا خودی دکتاتۆر به‌نده‌ی ئاره‌زووه‌کانیه‌تی، به‌لام خودا
 گه‌وره‌ی هه‌موو گه‌وره‌یه‌کانه‌ و سه‌ره‌چاوه‌ی فکهره‌کانه‌، جووئینه‌ری هه‌موو سه‌ره‌چاوه‌ و
 کاره‌کانه‌، ئه‌و گه‌وره‌ی ئه‌و جیهانه‌یه‌ که‌ خۆی ناچووێت". (www.islammemo.cc) ئه‌مه‌
 بیرکردنه‌وه‌یه‌کی سه‌هرمه‌تایه‌ سه‌بارته‌ به‌م هێزه‌ بالاده‌سته‌ی که‌ خوێندنه‌ری گه‌ردوون و
 سه‌ره‌جه‌م بوونه‌وه‌رانه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ی ئایینی ئیسلامیش ئایینی پێژه‌ی هه‌ره‌ زۆری دانیشتوانی ئه‌م
 به‌شه‌ی کوردستان پێکده‌هینێت، ده‌بینین بنه‌ماکانی ئه‌م ئایینه‌ ده‌بێته‌ خاڵی له‌دایکبوونی
 ده‌قه‌ ئه‌ده‌بیه‌یه‌کان به‌ فۆلکلۆر و نووسراومه‌وه‌. به‌لای ئێمه‌ی موسوڵمانه‌وه‌ ئه‌و هێزه‌ بالایه‌ و
 ئه‌و خوێندنه‌ری ئه‌و گه‌ردوونه‌ی دروستکردووه‌، بریتیه‌ له‌ خودای تاکوته‌نھا، ئه‌م
 بیروپایانه‌ش له‌ قورئاندا سه‌بارته‌ به‌ بره‌واکه‌یان به‌ خودای گه‌وره‌، له‌ ئه‌ده‌بیه‌شدا
 په‌نگیده‌اته‌وه‌: "له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا ده‌توانین (مه‌م و زین)ی ئه‌حمه‌دی خانی به‌ نمونه‌
 به‌ئینه‌وه‌... ئه‌وه‌ی که‌ خانی ناوی خوا و پێغه‌مبه‌ر و به‌ده‌خته‌ی کوردان ده‌هین، به‌ مانای
 ئه‌وه‌یه‌ دنیا به‌ئینه‌یه‌ک هه‌بووه‌ که‌ ته‌فسیری بوونی خوا کردووه‌". (سیوه‌یلی، ۲۰۰۶: ۷۶).

بابه ته كانی تایبەت بە باومپهینان بە بوونی خودایەکی خولقیینەر، لە قۆڵکۆردا
 ڕەنگی داوێتەوه، هەرچەندە ئەوەی ئەو وشەو دەرپرێنە کورتانەدا دەبێت کە پێی دەوترێ
 (پەند)، سادەو ساکارن، بەلام مانای قوڵ و ڕادەدی تێگەشتنی کوردانی ئەم سەردەمەمان بۆ
 دەگوازیتەوه، ئەوەش ھۆکاری ھەڵبژاردنی ئەو ناوێشانە بوو بۆ لێکۆڵینەوه.

بەشی یەکەم:

بنەماکانی باومپ و ڕەنگدانەوهی ئە فەلسەفەی پەندی پێشینانی کوردیدا:

ئایینەکان جۆراوجۆرن و باسکردن و پۆلێنکردنیان قسەی زۆر ھەتدەگریت، بەلام
 سنووری لێکۆڵینەوهکە ئاینی ئیسلام دەگریتەوه، ئە ئیسلامیشدا باومپهینان چەند بەشێک
 لەخۆدەگریت، ئەو یارمەتووە قورئانی پیرۆز دەفەرموویت: {أَمَّا الرُّسُلُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
 الْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَأَتْهُ وَكُتِبَ عَلَيْهِ وَرُسُلُهُ لَا تَقْرُبُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ...} (سورەتی البقرە،
 ئایەتی ۲۸۵) واتە: "پێغەمبەر و ئیمانداران باومپیان ھەیە بەوەی ئە لایەن پەرۆردەگارییانەوه
 ھاوتۆتە خواوە، ھەموویان باومپیان ھەیە بە خوا و فریشتەکانی و کتیبەکانی و
 پێغەمبەرەکانی، دەتێن ھیچ جۆرە جیاوازییەکی ناکەین ئە ئیوان ھیچ پێغەمبەرێ ئە
 پێغەمبەرەکانی خوادا"، (ئەمین، ۲۰۰۴: ۴۹) بۆ زیاتر گەیانندی مەبەستی لێکۆڵینەوهکە، ئەو
 بەشە بەسەر چەند ناوێشانێکدا دا بەش دەکەین:

یەکەم: باومپهینان بە بوونی خوا: دەتوانین بنەماکانی فەلسەفەی ئایین ئە
 ئیسلامدا ئە بنەماکانی باومپدا بدۆزینەوه، دیارە یەکەم بنەمای باومپیش بریتییە
 لە باومپهینان بە خودای تاکوتەنیا، ئە زمانی کوردیدا زاراوەکانی: (خودا، پەرۆردەگار،
 خوداوەند، یەزدان، خودی) بۆ خودای خولقیینەر بەکارھاتوون، (کەریم، ۲۰۱۶: ۴۰) بە لای
 مەسیحییەکانەوه وشەی الله God ئە بنەپەندا ئە کتیبی پیرۆزدا ھاتوو، پێش ھاوتی ئیسلام،
 ھەرۆکە ئە ئایەتی یەکەمدا دەگوتریت: "في البدء خلق الله السماوات والأرض"، (الکتاب
 المقدس: ۱۹۹۴: ۱) واتە: ئە سەرەتادا خودا ئاسمان و زەوی خولقاند، باومپهینان بە خودا
 دەکری ئە چەند خاڵێکدا ڕیزبەند بکری:

۱. تاک و تەنھایی خودا: ئەمە یەکێکە ئە سیفەتەکانی خودا، تەنھایی و ھیچ کەسێکی
 نییە، "بیرۆکەکی سەرەکی ئیسلام بریتییە ئە باومپهینان بە تاکایەتی خودا، سووریوون
 ئەسەر ئەوەی کە خودا یەکە و بەراورد ناکری، عەقیدەی ئیسلام شەھادییە
 کەوا بریتییە ئە دەستەواژەی (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً رسول الله)،
 "ھەرۆکە ئە وەسفی خودای تاک و تەنھادا قورئانی پیرۆزیش دەفەرمویت: "قُلْ هُوَ اللَّهُ
 أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ"، (سورەتی إخلاص، ئایەتی ۱-۴)،
 واتا: "ئەوی محمد (د.خ) ئەوی ئیماندار، بێ: ئەو خواوەی کە ناوی الله یە خواوەکی تاکو

تیبیگهین و بیناسین)، چونکه خودا خۆی له دهرمووی سنووری ئەقل و ماتیریدایه، له کاتیکیدا ئەقل سنووری خۆی ههیه و ناتوانییت به ئەزموونی ئەقلانی و تاقیکردنهوه بیگاتی". (جهمال، ۲۰۱۶: ۱۰۱)

ههر له بهاری توانا و دهسهلاتی خوداوهیه که دهگوتری خودا دهسهلاتی (کن فیکون)ه، ئەم سیفهته تهنها خودا خاوهنیهتی، هیچ بونهوهریک خاوهنی ئەم تاییهتیهندیه نییه، ئەمهش پهنگدانهوی زۆری لهناو کۆمهلگهده ههیه و له پهندهکانیشدا پهنگیداوتهوه، کاتیکی دهگوتری: "ئهوهی لای بهنه خهیاڵه، لا خوا بهتاله"، (عوسمان، ۲۰۰۸: ۵۹) ئەوهی لای مرۆف خهیاڵه و ناتوانی بهدییهتی لای خودا زۆر ساده و ئاسانه، دهتوانی له چاوتروکانیکدا بهدییهتی، بۆیه دهگوتری: "خۆم نهم کرد خوا کردی"، (عوسمان، ۲۰۰۸: ۹۴) واتا هیچ دهسهلاتی منی تیدانهبوو له کن فیکونهکدا پوویدا.

ههر ئەو بۆچوونهشه ئەم چهند پهنددا بهراچاودهکویه: "وهستای نهجار، بنو بئ خهم و خهیاڵ، خوا یهکه و دهرگهی ههزار"، (خال، ۲۰۰۷: ۴۱۶) ئەم پهنددا که لهسهر شیوهی ئامۆزگارییه، باوهپوون به خودا و به هیزو تواناکهی پهنگیداوتهوه، ئەو خودایه موسوئلمانان دهیپهرستن له تواناو دهسهلات و مهزنیدا بیۆنییه، میهرهبانو توانایهکی له پادهبهدهری ههیه، پیۆسته وهستای دارتاش و ههمووان پشت به خودا بهستن، ههرگیز له خودا بئ ئومید نهبن، چونکه خودای گهوره ههرگیز ئەو بهندانهی ناومید ناکات که هانای بۆ دهبن.

ههر ههمان مهبهست به دارشتنی تریش هاتوه: "خوای گهرمیان و کوستان ههر یهکه". (خال، ۲۰۰۷: ۱۷۴) یان "ههر خوایان یهکه" (خال، ۲۰۰۷: ۴۳۳) دیاره فهلسهفهیی پشت ئەو پهندانهش جهختکردنهوهیه لهسهر ئەوهی ههموومان ههر یهک خودامان ههیه. یان دهگوتری: "ئهوهندهی باومر پییکه، بلئ خوا یهکه"، (خال، ۲۰۰۷: ۵۶) بهرامهر کهسیک دهگوتری که راستگۆ نییه و ههرگیز باومر پییناکری تهنها ئەو حالتهدا نهبی گهر بلئ خودا یهکه باومر پییدهکری، چونکه ئەو قسهیه هیچ گومانیک ههئناگری.

یهکیکی تر له بابتهکانی باومرپوون به خودا، باومرپهئانه به هیز و دهسهلاتی بیسنووری خودای تاکوتهنها، له مبارمیهوه له قورئانی پیرۆزدا هاتوه: [و لما جاء مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تُرَانِي وَلَكِنْ أَنظِرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ]، (سورمتی الأعراف، ئایهتی ۱۴۳)، واتا: کاتیکی که خودای گهوره قسهی لهگهڵ موسادا کرد، داوای کرد و گوئی خودایه خۆتم نیشانبده با بتبینم، فرهمووی نامبینی، بهلام سهیری ئەم چیا به بکه، گهر له شوینی خۆی مایهوه ئەوا دهمبینی، چیا که

ورد و خاش بوو، موسا بیھۆش کەوت، کە بەھۆش ھاتەوہ گوئی تۆبە جاریکی تر داوای
لەمشێوہیە ناکەم. (کۆیی، ٢٠٠٩، ب.٣: ٢٥٠)

گومانی تیدا نییە کە دەسەڵات و توانای خودای گەورە ھەموو سنورەکانی
تێپەراندووە، مەرۆف ھەرچەندە خاوەنی توانا و ھێز و دەسەڵات بێت، بەراورد بە دەسەڵاتی خودای
گەورە زۆر بێدەسەڵاتە، ھەرۆک دەگوێرێ: "تا خودا یارێ ئە سوڵتان مەپیچ، کە خودا یارێ
ئەو سەد سوڵتان وە ھیچ"، (عوسمان، ٢٠٠٨: ٧٧) مەبەست ئەوہیە مادام خودای گەورە پشت و
پەناتە، ئەک دەسەڵاتدار و سوڵتانێک، بەئکو سەدان پاشا و سوڵتان دژت بێت ھیچ بەھایەکی
نییە، چونکە خودای گەورە پادشای پادشاخانە و خاوەنی ئاسمانەکان و زمویە، یان "خوا ئە
سوڵتان مەحمود گەورەترە" (عوسمان، ٢٠٠٨: ٩٧)، ئە سەردەمی کدا سوڵتان مەحمودی غەزنەوی
یەکیک بوو ئە سوڵتانە بە دەسەڵات و بەھیزەکان، وەک رەمزی دەسەڵات و ھێز و توانا
ناویھێنراو، بەلام لەم پەندەدا دەسەڵاتی سوڵتان بەراورد بە دەسەڵاتی خودا زۆر بە بچوک
دادەنێ.

ھەر لەمشێوہیەدا دەگوێرێ: "خوا یار بێ، با دوژمن ھەزار بێ"، (خاڵ، ٢٠٠٧: ١٧٣)
لێردە پشتبەستنی بەندەکان بە دەسەڵاتی خودا دەبێرێ، تۆ پشتت بە خودا بەست، ھەرچەندە
دوژمنت زۆر بێ، براوہیت، ئەمەش وەک ئاماژەیکە بۆ ڕووداوی میژووویی (جەنگی بەدر) ئە
سەرەتای دەرکەوتنی ئیسلامدا، کەوا سەرەرای کەمی ژمارە موسلمانان، بەلام بە پشت
بەستن بە خودا توانیان سەرکەوتن بە دەستبەینێ. ئە شیوہی ئەوہدا دەگوێرێ: "دەست ئە
دەست و قومت ئە خودا"، (خاڵ، ٢٠٠٧: ١٩١) یان: "ھەر خوا خواہی، دنیا کاو باہە". (خاڵ، ٢٠٠٧: ٤٣٣)

٣. پاداشت و سزای خودا: پەیوەندی نیوان مەرۆف و خودا پەیوەندییەکی کۆنە، ئە دێر
زەمانەوہ ئەم پەیوەندییە ھەبوو و لەناو ئەدەبیاتیشدا ڕەنگی داوہتەوہ، ئە پەندی
پیشینانیشدا بەرچاودەکەوێت، بەشی زۆری پەیوەندییەکان باسی خۆشەویستی خودا،
پاداشتەکانی خودا، دەرکێت، بۆ نمونە: "خۆشەویستی خوا خەم ئەپەرۆینێ ... کە خوات
بوو کارت بە کەس نامینێ" (عوسمان، ٢٠٠٨: ٩٣)، لێردە ئەوہ ڕوونکراوہتەوہ کە ھەر
کەسێک خودای خۆی خۆشویست، ئەوا خودای گەورە خەم و پەژاری لەسەر لادەبات و ناز
و نەیمەتی خۆی بەسەردا دەبارینێ.

ئەو کەسە باوہری بە خودا ھەبێ چاوی ئە پاداشتەکانە و ئە سزاکانیش دەترسێ،
کوردانی موسوڵمان ئەو کەسانەیان پێ پەسەند نەبوو کە ئە خوا ناترسن و دیانەوێ ئەو
کەسانە دووریکەونەوہ، بۆیە دەگوێرێ: "ئەوہ بترسێ، ئە خوا ناترسێ"، (خاڵ، ٢٠٠٧: ٣٦٦) بۆیە
یەکیکی تر لەو بابەتانە کە گرنگی پێدراوہ ئە پەندی پیشیناندا و وەک بنەمایەکی
فەلسەفەیی ئابین سەیر دەکری، بریتییە ئە بابەتی گوناھ کردن و داوای لێخۆشبوون،

١٤١)، ههروهها له زمانى فارسىشدا به (پيامبر، پيمبر) هاتوو (بابان، ١٣٨٣ هـ: ٦٥)، له كوردىشدا ههريهكه له زاراوهكانى: (پهيامبه، پيغهمبه، پهيامهين، نيراو، نوينه، مژدههين، رابه، ههوالبه، پهيامگهين)ى بهرامبهردىت. جيگهى ئاماژهپيكرده، خودا له قورئانى پيرزدا ئاماژهيكردوو بهبيست و پينچ پيغهمبهرد و نيردراو و بانگخواز، وهك: نوح، ابراهيم، اسماعيل، يوسف، ثايوب، موسا، عيسا، محمد (د.خ.)، ئهم پيغهمبهراوه خاومنى كتيبي ئاسمانى بوون كه له لايهن خوداي گهروم له ريگهى سروشهوه و بويان دابهزيوو، ناومرچكى ئهم كتيبانه بريتيبوون له فهرمان و راسپاردەكانى خودا بو مرؤقاياهتى و چؤنيهتى خوداپهرستى و بنهماكانى باومر، باومرهينان بهو پيغهمبهراوه بريتييه له بنهماى چوارم له بنهماكانى باومر، و پيوسته لهسهر موسلمانان باومرهينان ههبيت به پيغهمبهراوى خوداو به كتيبه ئاسمانيهكان، كهوا ههنديك ئهم كتيبانه له قورئاندا ناويان هاتوو، وهك: تهورات بو موساو ئينجيل بو عيساو زهبور بو داود، صوحوف بو ئيبراهيم، و قورئان كه بو سهرومرمان پيغهمبهرى ئيسلام محمد (د.خ.) دابهزيوو، دياره ئهركى سهركى پيغهمبهران (ن.خ) بريتي بوو له بانگكردنى خهلك بو خوا بهيهك ناسين. باومرهينان بهو نيردراو و پيغهمبهراوى خودا بهشيك له مهرجهكانى باومر پيكدههين، "بهلگهيهكى تر لهسهر بوونى خوا ئهو پهيامهيه كه پيغهمبهران (عليهم السلام) ههر له سهردهمى نوحهوه تا سهردهمى محمد (د.خ) يهك لهدواى يهك هيناويانه، ههموويان قهومهكانيان بانگكردوو بو لاي خوا و بهيهك ناسينى و پهيوهندى بوون به خواوه، له هاوبهش پهيداكردن بو خوا و پشتكردنه بهرنامهى خوايش ئاگاداريان كردوونهتهوه و ترساندوويان. ... خوايش به نيشانهى رۆشن و موعجزهه گهرومه پشتيوانى پيغهمبهركانى دهكرد، تا بهو موعجزانه راستيهتى پيغهمبهران بهسهرمى و قورو قهپيش به نهيارهكانيان بكات" (القرضاوى، ٢٠١٢: ١٣٢)، له پهندى پيشاناندا ناوى پيغهمبهران هينراوه، ناوهينانيان بهمهبهستى ئهوه بوه كه لاساى سيفهتهكانيان بكريتهوه، ياخود بو ئهوه بووه بناسرين، بو نموونه: "لهو محهمهदानه نيه كه سلاواتى لع بدرئ"، (خال، ٢٠٠٧: ٣٦٥) ئهم پهنده مهبهستى پهيامبهرى ئيسلام (محمد د.خ) كه ههر جاريك ناوى بهينري سلاواتى لهسهر ليدري، بهلام ههموو محمد ناويك پيغهمبهرد نيه، له پهنديكى تردا هاتوو: "عيسايى به دينى خوى موسايى به دينى خوى"، (خال، ٢٠٠٧: ٢٧٦) مهبهست ههردوو پيغهمبهرد (عيسا و موسا)يه، كه ههريهكهيان خاومنى ئايين و شوينكهوتهى خويانن و پهيرهوى ليدهكهن، ههروهها دهگوتري: "وهك نيرهكهرهكهى عوزير پيغهمبهرد وايه زهپينى ههيه و پهپينى نيه"، (خال، ٢٠٠٧: ٤٢٠) باس و ناساندنى پيغهمبهريكى تره كه ئهويش (عوزير) پيغهمبهرد، يهكيكه له نيردراوهكانى خوداي گهروم، له ريگاي ئهم پهندانوه خهلك ئهم پيغهمبهراوهيان ناسيوه و پريزيان ليگرتون و ههوليانداوه لاساى سيفهتهكانيان بكهنهوه.

ناشکرایه کتیبی پیروزی موسلمانان قورئانه، موسولمانان باومپیان وایه که قورئان وشه ی خودایه که بۆ پیغه ممبر نیردراوه، هه ممووده کانیش بریتین له وته کانی محمد (د.خ)، له سهه ر ئهم بنه مایهش زۆرجار له ئه ده بی کوردیدا ئماژه به ناوی پیغه ممبر یان به قورئان یان به زاراویه کی تایهت بهم کتیبه ئاسمانیه پیروژه کراوه. له سهه ر ئهم بنه مایهش زۆرجار له ئه ده بی کوردیدا ئماژه به ناوی پیغه ممبر یان به قورئان یان به زاراویه کی تایهت بهم کتیبه ئاسمانیه پیروژه کراوه. باومپهینان به قورئان مه رجیکه له مه رجه کانی باومپ، ناوی قورئان و به پیروژ سه یرکردنی له په نده کوردیه کاندایه دنگی داوه ته وه، وهکو: "زۆر وتن، هه ر قورئان خۆشه" (خال، ۲۰۰۷: ۲۳۱)، له ئیسلامدا داوا له موسولمانان کراوه قورئان بخوینن، خویندنی قورئان پاداشتی زۆری هه یه، دیاره له ناو کۆمه لدا هه ر شتیک زۆر بگوتریته وه، گوێگران ئی بیزار ده بن، به لām له بهر پیروزییه که ی پێیانوایه قورئان به پیغه وانه ی هه موو شتیک تا زۆتر بگوتریته وه هه ر جێ به خشه .

١) **خوداپه‌رستی و ئه‌رکه ئاینیه‌کان:** دواى ناسینی خودا و باوهره‌یتان به توانا و دهسه‌لاته‌کانی، په‌رستن و پابه‌ندبوون دینه ناوموه، "ئایین هه‌وئیکى رێک‌خراوه‌ بۆ دروستکردنی پردیک، رایه‌لێک، له‌ نیوان پیروژ و ناپیروژ، په‌یپێراو و په‌یپینه‌براو. واته‌ پرکردنه‌وى ئه‌و دابران و که‌ئینه‌یه‌ له‌ جیهاندا و له‌ بیروه‌وشی ئی‌مه‌دا. لای (دۆرکه‌هایم) ئایین له‌ دوو په‌گه‌ز یێکدیته‌: باوهره‌ Belief و سروته‌کان Rituals که‌ پشت به‌ بیروباوهره‌ ده‌به‌ستیت وه‌ک چۆن هه‌موو بیروباوهره‌ی ئایینی شته‌کان بۆ پیروژو ناپیروژو ئاسمانی و زه‌مینى دابه‌ش ده‌کات"، (جه‌مال، ٢٠١٦: ٣٨) هه‌روه‌کو له‌ باره‌ی هۆکارى خوێن‌قاندن له‌ لایه‌ن خوداوه‌ قورئانی پیروژ ده‌فه‌رمووێته‌: [وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ]، (سوره‌تى الذ‌رايات، ئایه‌تى ٥٦) واته‌: "بی‌گومان من جنۆکه‌ و ئاده‌میزادم بۆ ئه‌وه‌ دروستکردوه‌ که‌ هه‌ر من بیه‌رستن و فه‌رمانبه‌ردارى من بن"، (أ‌مین، ٢٠٠٤: ٥٣٣) دروستبوونی مرۆف و فه‌راهه‌مکردنی سروشت و گه‌ردوون بۆ ئه‌وى مرۆف سوودیان لێ وهریگه‌یت، له‌ رێگه‌ی ئه‌مانه‌وه‌ خوداپه‌رستی بکه‌ن، ناردنی پیغه‌مبه‌ران بۆ ئه‌وه‌ بووه‌ تا رێنیشاندنه‌ریان بن و فێرى خواپه‌رستیان بکه‌ن و وه‌لامی پرسپه‌ره‌کانیان بده‌نه‌وه‌.

خودا په رستی به هۆکارێک له هۆکارهکانی بهخته‌ومری دهنزانریت، ئەو بهخته‌ومری و خۆشبهختیه به‌شیک له باوەره‌پێنان به‌بوونی خوای گه‌وره له‌شێوهی نزاو پارانه‌ومو هواره‌کانمان له‌خودا دهرده‌که‌وێت، زۆرجار ده‌بینین "نزا (خودایه پۆزیمان به‌دیت و زیاد بکه‌یت) له نوێژو نزاکاندا به‌ستنه‌ومیه‌کی پۆچی و گریدانێکی نێوان مرۆف و خودایه. مرۆفی باوەرداریش له پێگه‌ی جۆرێک به‌ژمه‌ندییه‌وه له‌گه‌ڵ خۆی دهموێت و له‌خودا نزیک ده‌بێته‌وه"، (جه‌مال، ۲۰۱۶: ۳۶۲) هه‌روه‌ها ئەوانه‌ی باوەره‌پیان به‌بوونی خودای خولقینه‌ر هه‌یه، به‌ردموام گوزارشتی سوپاسگوزاری بۆ خودا دهرده‌بێن، ئەم په‌فتارش له‌قورئانی پیرۆزدا په‌نگیداوته‌وه، بۆ نموونه له‌سورته‌ی (ئیه‌براهیم)دا هاتوووه: [وَإِذْ تَأْتِي رَبُّكُمْ لِيُنْزِلَ لَكُمْ لَزِيدَكُمْ وَلِيُنْزِلَ لَكُمْ لَزِيدَكُمْ إِنَّ عَذَابَ لَشَدِيدٍ]، (سورته‌ی ئیه‌براهیم، ئایه‌تی ۶) واته‌" له‌یادتان بێت که په‌رومردگارتان به‌ریادیوه، سوێند به‌خوا ئەگه‌ر سوپاسگوزار و شوکرانه‌بژێر بن، پزق و رۆزی و نازو نيعمه‌تان به‌سه‌ردا دهرژێنم و زیادی ده‌که‌م، به‌لام ئەگه‌ر ناشکور و سوپاس ناپه‌زێف بن، به‌راستی ئەوکاته ئیتر تو‌ئە و سزای من زۆر به‌نازار ده‌بێت"، (أ‌مین، ۲۰۰۴: ۲۵۶) ئەو شوکرانه‌یه له‌نوێژ و پارانه‌وه‌کانماندا دهرده‌که‌وێت، دیاره له‌ئایینی ئیسلامدا یه‌کیک له‌پێنج کۆله‌که‌که‌ی ئیمان نوێژکردنه، بابه‌تی نوێژکردن له‌په‌نددا په‌نگی داوته‌وه، به‌مه‌به‌ستی هاندان بۆ پته‌وکردنی په‌یوه‌ندی نێوان مرۆف و خودا: "سه‌ری به‌سوجه‌ومه رۆیه" (خ‌ا‌ل، ۲۰۰۷: ۲۴۷)، سوجه‌ وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه له‌بری وشه‌ی کپنوشی کوردی به‌کاره‌ی‌نراوه، ئەم وشه‌یه له‌گه‌ڵ ده‌رکه‌وتنی ئایینی ئیسلام هاتۆته‌ ناو فه‌ره‌ه‌نگی زمانی کوردیه‌وه، واتا ئەوه‌نده په‌یوه‌سته به‌ئایین و به‌هێژکردنی په‌یوه‌ندی خۆی له‌گه‌ڵ خودادا به‌ردموام خه‌ریکی نوێژ و شه‌و نوێژه، هه‌رکه‌سه‌یک زۆر نوێژ بکات به‌شی پێشه‌وه‌ی پرچی دهره‌وێته‌وه و وه‌ک نیشانه‌یه‌کی ئیدیت و پێوه‌ی دیار ده‌بێت، ئەمه‌ش وه‌ک نیشانه‌ی جیاکه‌رمه‌وه داده‌نرێ له‌گه‌ڵ که‌سانی تر، که‌سی نوێژکه‌ر و له‌خودا ترس وه‌ک له‌ناو ئیسلامدا باوه، شێوه‌ی رۆخساری کراوه و پوونه، یاخود زاراوه‌ی دهموچاو "نورانی" بۆ به‌کارده‌هێنرێ، ئەم زاراوه‌یه‌ش له‌په‌ندی پێشیناندا به‌کاره‌ی‌نراوه و هه‌یه: "فیشکه‌ری شیرینی، نوێژه‌ری نوورینی" (عوسمان، ۲۰۰۸: ۶۱)، واتا هه‌رکه‌سه‌یک کاربکات که‌سیکی خوین شیرین و خۆشه‌ویسته، و هه‌رکه‌سه‌یکیش نوێژکه‌ر بێ ئەوا که‌سیکی نورانییه، له‌م په‌نده‌دا له‌پا‌ل خواپه‌رستی و عیبادت، کارکردنیش وه‌ک عیبادت هه‌ژمارکراوه، چونکه ئایینی ئیسلام به‌ردموام هانی کارکردن ده‌دات و دژی ته‌مبه‌لی و کارنه‌کردنه.

له‌په‌ندیکی تردا هاتوه: "خوام لێ لاره و به‌نده‌م لێ بێزاره"، (خ‌ا‌ل، ۲۰۰۷: ۱۷۴) مه‌به‌ست ئەوه‌یه هه‌ر که‌سه‌یک خودای خۆی لێی پازی نه‌بێت، به‌نده‌کانی خوداش لێی بێزارده‌بن، ئەم دوو په‌نده‌ی سه‌رمه‌وه له‌په‌یوه‌سته‌وه زۆر له‌یه‌کتري نزیک و به‌نزیکه‌یی هه‌مان واتا ده‌دەن.

له كوردەواریدا ئەو كەسانەى زۆر سەر راست و خوداپەرستىن بە پەندىك وەسفیان دەكەن:"
بەرمالى بەسەر ئاوەوە ئەگەرئ" (خاڵ، ۲۰۰۷: ۹۲)، واتا كەسىك خوداپەرستىكى راستەقىنە و
باوەردارىكى تەواوئیت، ھەموو كارىكى ئاسان دەبیت و خودا سەرى دەخات.

(۲) كەسایەتیە ئاینیەكان: له ھەندى پەنددا ناوى ھىندى كەسایەتیش ھىنراو كە
پىغەمبەر نەبوون، بەلام له ناو ئاینى ئىسلامدا پىگەى خویان ھەبوو، ناویان بە چاكە
ھىنراو، بۆ نموونە یەكێك لەو كەسایەتیانە (محەمەدى مەھدی)یە، گوايە لە رۆژەكانى
كۆتایى دونیادا دەرەكەوئ و دەبیتە فریادپەرسى موسلمانان، دەگوئى: "دیانتە ئێرە زۆر
كزە، محەمەد مەھدیەكى پێویستە ئێرە". (عوسمان، ۲۰۰۸: ۱۱۱).

ھەرودھا لە پەندى كوردیدا، ئاماژە بە دوانزە پێشەواكەى مەزھەبى شیعەش كراو،
بەھۆى ئەوێ بەشێكى كورد سەر بە رێبازی شیعەن: "دەستى دوانزە ئىمامى برپو، بە شوین
چواردە مەعصوما ئەگەرئ". (خاڵ، ۲۰۰۷: ۱۹۴) شىخیش وەك نازناوێكى ئاینى بێشەش
نەبوو لە دەرکەوتنى لە پەندى كوردیدا: "شیت بەرنە لای شىخ، شىخ بەرنە لای كئ"،
(عوسمان، ۲۰۰۸: ۱۲۸) دیارە لە كۆندا ھاوشیوەى پزىشكى ئیستا، خەلك سەردانى
شىخەكانیان دەكرد بە مەبەستى چارەسەرکردنى نەخۆشییەكانیان، بە تايبەتى ئەو
نەخۆشانەى كە كیشەى دەررونیان ھەبوو.

(۳) شوینە ئاینیەكان: باسکردنى پەرستگا و شوینە ئاینیەكان لە پەندى پێشیناندا
بوونیان ھەيە، بە تايبەتى ئەو شوینانەى كە پەيوەندیان بە ئاینى ئىسلامە ھەيە، وەك
مەككە و كەعبە و مزگەوت، ناوھێنانى ئەو شوینانە لە پال ناوى ئەو كەساندا دیت
كە سەردانى دەكەن، وەك كەعبە كە شوینی سەردانکردنى حاجیانە، مزگەوتیش
شوینی مەلا و نوێزكەرانی، ئەمانەش ھەموو لە پەندى پێشیناندا رەنگدەداتەو،
وەك: "حاجى، حاجى لە مەككە ئەبىنئ"، (خاڵ، ۲۰۰۷: ۱۵۹) مەبەست ئەوێە ھەركەس و
گروپێك لە ھەرشوێنێك بئ ئەوا ھاوشیو و ھاوكوفى خۆى دەدۆزیتەو، حاجیەكان كە
لە مەككە بن، بېگومان جگە لە حاجى كەسى تر نابینن، یاخود لە پەندىكى تردا
ھاتوو: "باوەرت نەبئ بە ھەرام زادە ... ھەتا لە ھەجیش دیت خۆتى ئى لادە"، (عوسمان،
۲۰۰۸: ۶۴) كەسىك كە ھەرام زادەبوو تۆ لێى دووركەو تەنانت ئەگەر لە ھەجیش بێت
شیاو نییە لێى نزیك بێتەو.

كەعبەش وەك شوینىكى پیرۆزى موسلمانان لە پەندەكاندا دەرکەوئ، بۆ
نموونە: "ناپاوا ئەگەر مالى بوو بە كەعبە سەرى پیا مەكە"، (خاڵ، ۲۰۰۷: ۳۹۷) وەك
زانراو لە ھەمووان كەعبە مالى خودایە و ھەموو كەسىك دەتوانئ سەردانى بكات، بەلام

كهسێك كه ناپیاو بوو، هه‌رچه‌نده‌ ماله‌كه‌ی جی‌گه‌ی كۆبوونه‌وه‌ و ڕووتی‌کردنی خه‌لك بی‌ت، تۆ سه‌ردانی مه‌كه‌.

هه‌ر په‌یوه‌ست به‌و شوێنانه‌ی سه‌رموه‌، دیاره‌ له‌ ناو كه‌عبه‌ شوێنێکی دیاریکراو هه‌یه‌ كه‌ له‌ قیبه‌له‌ی موسوڵمانان ناسراوه‌، كه‌ لای موسوڵمانان پیرۆزی خۆی هه‌یه‌ و پێویسته‌ هه‌موو موسوڵمانێك بزانی كه‌وتۆته‌ كوێته‌، ئه‌وه‌ش له‌ په‌نددا دهمرده‌كه‌وێت، بۆ نموونه‌: "خزم قیبه‌له‌یه‌، قه‌ت خراپ نابێ"، (خال، ٢٠٠٧: ١٦٨) گه‌ر قیبه‌له‌ هه‌رچه‌یه‌کی به‌سه‌ردابێت هه‌ر قیبه‌له‌یه‌ و خراپ نابێ، به‌هه‌مان شێوه‌ خزمیش هه‌رچه‌نده‌ خراپ بێ، نابێ ده‌ستبه‌رداری بێین.

باسکردنی مزگه‌وتیش وه‌ك شوێنێکی ئایینی له‌نیۆ ئه‌ده‌بیاتی كوردیدا پایه‌و گرنگی خۆی هه‌یه‌، به‌دەر له‌وه‌ی كه‌ شوێنی په‌رستنی خودایه‌، له‌ كۆندا وه‌ك قوتابخانه‌ی ئیستا، خه‌لك تییدا فی‌ری خۆینه‌ه‌واری ده‌بوو، زۆربه‌ی نوسه‌ران و شاعیرانمان ده‌رچوی حوجره‌ و مزگه‌وته‌كانن، له‌ په‌ندی پێشینه‌كاندا گرنگی زۆر به‌ مزگه‌وت دراوه‌، بۆ نموونه‌: "هه‌تا مال وێستابێ، مزگه‌وت هه‌رامه‌"، (خال، ٢٠٠٧: ٤٢٨) واتا خزمه‌ت‌کردنی مال پێش مزگه‌وته‌، له‌ باسکردنی مزگه‌وت زۆربه‌ی جاره‌كان ناوی مه‌لاش له‌ پالیدا به‌كارده‌هێنرێ، مه‌لا و مامۆستایانی ئایینیش وه‌ك كه‌سایه‌تیه‌کی تری ئایینی پێگه‌ی خۆیان هه‌یه‌، له‌ هه‌ندێ پهن‌دا پیاوه‌كان به‌ مامۆستایانی ئایینی ده‌بینرێ، وه‌ك ده‌لێ: "هه‌ر كه‌ ترسی نه‌ما، مه‌لای له‌ یاد ده‌چێته‌وه‌"، (عوسمان، ٢٠٠٨: ١٨١) واتا بۆ په‌وانده‌وه‌ی ترس و ده‌راوێكی سه‌ردانی مه‌لایان كرده‌وه‌، له‌ كۆندا بۆ نوشته‌ سه‌ردانی مه‌لاكانیان ده‌كرد تا ئه‌وه‌ی له‌ دنیانه‌ بێته‌دی، یاخود له‌ په‌ندێکی تردا هاتوووه‌: "مزگه‌وت بێ مه‌لا نابێ"، (خال، ٢٠٠٧: ٣٨٨) واته‌ مه‌رجی بوونی مزگه‌وت بوونی مه‌لایه‌، بۆ ئه‌وه‌ی كاروباری ئایینی جێبه‌جێ بكات.

له‌ هه‌ندێك پهن‌دا تردا سه‌رزهن‌شت و په‌خنه‌لێگرتن به‌رچاوده‌كه‌وێ، گوتراوه‌: "كه‌ پاره‌ت دا مه‌لا له‌ مزگه‌وت ده‌رته‌هێنێ"، (خال، ٢٠٠٧: ٢٩٧) وه‌ك دیاره‌ شوێنکاری مه‌لا و مامۆستای ئایینی مزگه‌وته‌، به‌س لێره‌دا په‌خنه‌ له‌و جۆره‌ مامۆستا ئایینیانه‌ ده‌گرێ كه‌ بۆ به‌رژه‌وه‌ندی مادی هه‌موو كاریك ده‌كهن، ته‌ناهن‌ت ده‌توانی له‌ به‌رامبه‌ر بڕێك پاره‌ له‌ مزگه‌وته‌كه‌ی به‌ ده‌ربینی‌یت.

هه‌روه‌ها ده‌گوترێ: "وتی: بێنه‌ مه‌لا، وتی ئه‌ستغفرالله، وتی هه‌نێ مه‌لا! وتی باره‌ك الله"، (خال، ٢٠٠٧: ٤٢١) مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه‌ به‌شێك له‌ مامۆستایانی ئایینی ئاماده‌نین هه‌یج ببه‌خشن، هه‌ر كاتیك داواي شتیکیان لێبکری‌ت ئایین وه‌ك ئامرازێك به‌كارده‌هێنن بۆ ده‌ربازبوون، هه‌روه‌ها بۆ وەرگرتنیش به‌ هه‌مانشێوه‌ ئایین له‌ به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان به‌كارده‌هێنن، یان: "شه‌رم له‌گه‌ل مه‌لایه‌، هاوارم بۆ تۆ خوايه‌"، (خال، ٢٠٠٧: ٢٦٥) واتا شه‌رم و كارم

له گه‌ل مه‌لایه، به‌لام خودایه تو پشت و په‌نامبه، من ناتوانم له مه‌لا ببه‌مه‌وه، هه‌روه‌کو نموونه‌که‌ی پێشوو، لێ‌ره‌شدا ئایین بو به‌رژمه‌ندی و خو دهریارکردن به‌کاره‌ینراوه. جا به‌هۆی ئه‌وه‌ی مزگه‌وت شوینی خواپه‌رستی نوێ‌کردنه، زۆری‌ه‌ی خه‌لك له‌و شوینه‌دا یه‌كتری ده‌بین، له‌ كۆندا شوینی كۆر و كۆبونه‌وه بووه، ئهم یه‌كتری‌بینه له‌ په‌ندی كوردیدا باسكراوه: "ئه‌ ئان و پیاژم له‌ گه‌لیدا خواردوو، نه‌ باوكمان له‌ یه‌ك مزگه‌وتدا نوێ‌ی كرده"، (عوسمان، ۲۰۰۸: ۱۷۶) واته‌ ئه‌و كه‌سه‌ ناسم و هیچ جۆره‌ په‌یوه‌ندی‌یه‌كم له‌ گه‌لیدا نییه‌.

٤) زیندوبونه‌وه و پۆزی دوا‌ی: موسوڵمانان باوم‌پریان به‌ پۆزی دوا‌ی هه‌یه، گرنگی زۆری پێ‌ده‌دری، چونكه‌ ئه‌مه‌رۆه‌ پۆزی حه‌ق و لێ‌پرسی‌نه‌وه‌یه، ئه‌و پۆزه‌ی كه‌وا جیهان كۆتایی دیت و مردوو‌ه‌كان هه‌موو زیندوو ده‌بنه‌وه و به‌ره‌و حه‌شر و حسابی خودا ده‌چن و له‌و‌په‌ به‌ره‌و به‌هه‌شت یان دۆزه‌خ ڕه‌وانه‌ ده‌كرین، ئه‌مه‌ش ئه‌وساته‌ ڕووده‌دات "كاتیك كه‌ فریشته‌ی ڕاسپێ‌دراو به‌ فووكردن، فوو ده‌كات و ژیان له‌ سه‌ر زمو‌ی به‌ ته‌واوی كۆتایی دیت"، (خالد، ۲۰۰۹: ۲۶۶) هه‌روه‌كو له‌ قورئاندا ده‌فه‌رمو‌یت: [وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ]، (سوره‌تی الرمز، ئایه‌تی ۶۸) واته‌ به‌ فووكردن له‌و ئامێره‌ی ده‌نگ په‌یدا‌ده‌كات و به‌ شه‌پوور(صور) ناسراوه، ئه‌وانه‌ی له‌ ئاسمانان و له‌ زمو‌ییدا‌ن هه‌موو گیانیان له‌ ده‌ست‌ده‌دن، به‌ فووكردنێ‌کی تر هه‌موویان زیندوو‌ده‌بنه‌وه و له‌ به‌رده‌م خودادا بو حه‌شر و حساب ده‌وستن، (كو‌یی، ۲۰۰۹، ب. ۸: ۲۵۲) هه‌رچه‌نده‌ هیچ كه‌س له‌و ئه‌هاتۆته‌وه و كه‌س نازانێ‌ت پۆزی قیامه‌ت چی ڕووده‌دات، به‌لام زانیاری‌یمان له‌ سه‌رچاوه‌ ئایینه‌كاندا پێ‌گه‌یشته‌وه، به‌ پێ‌ی زۆر له‌ ئایین و بی‌ڕوایه‌ره‌كان، به‌ تایبه‌تی ئایینی ئیسلام كه‌ ئایینی زۆریه‌ی دانیشتووانی ئهم هه‌رێمه‌ی ئیمه‌ پێ‌كه‌ده‌هێنێ‌ت، پێ‌ویسته‌ باوم‌پران به‌و پۆزه‌ هه‌بێ‌ت، ئه‌وانه‌ی كه‌ باوم‌پریان پته‌وه و كرداره‌كانیان به‌پێ‌ی ئایین و یاسا‌كانی خودا و كتێبه‌ ئاسمانییه‌كان په‌سه‌ند كراو بێ‌ت، ئه‌وا له‌ پادا‌شتی كار و ڕه‌فتاره‌كانیان به‌ره‌و به‌هه‌شت ڕه‌وانه‌ ده‌كرین، كه‌ شوینی‌کی پر له‌ باخ و دره‌خت و جوانییه‌ و شوینی خۆشی و كامه‌رانییه‌، له‌ باره‌ی به‌هه‌شته‌وه‌ ئایینی ئیسلام بۆمان ده‌گێ‌رێ‌ته‌وه كه‌وا خودای گه‌وره‌ باوكه‌ ئاده‌می له‌ به‌هه‌شت خولقاند و دایكه‌حه‌واش له‌ جه‌سته‌ی ئه‌مووه‌ خولقی‌نرا، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی فه‌رمانی خودایان شكاند له‌ به‌هه‌شت دهر‌كران و له‌ سه‌ر ڕووی زمو‌ی نیشه‌جێ‌كران، هه‌روه‌كو ده‌فه‌رمو‌یت: [-وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ]، (سوره‌تی البقره، ئایه‌تی ۳۵) واته‌: ئینجا وتمان: ئه‌ی ئاده‌م خۆت و هاوسه‌رت له‌م به‌هه‌شته‌دا ژیان به‌رنه‌ سه‌ر و نیشه‌جێ‌ بن له‌هر كو‌ئێ‌ حه‌زه‌ده‌كه‌ن بخۆن و بخۆنه‌وه به‌ تێ‌روته‌سه‌لی، به‌لام نزیک‌ی ئهم دره‌خته‌

ناب، ئەگەر مەزھۇر زۆر پێویستی بوو، ئەوانەییە پەنا بۆ ھەرامیش ببات تا ژبانی خۆی پێ
رێژگار بکات، ئەمبارەییەو دەگوترئ: "ئەو لە لاجی ھەرام ھەلال دەکا". (خاڵ، ۲۰۰۷: ۳۹۸).

ھاندان و ھەوڵدان بۆ ئەنجامدانی کاری چاکە یەکی تر ھە ھەمانەکانی
ئایین، بەلام ئەم چاکەکردنە یاسا و پێسای خۆی ھەییە، بۆ نموونە دەبێ بە نەینی بێ،
ئەمبارەییەو ئە پەنددا دەگوترئ: "ئەو چاکە چاکە، باس نەکریت ئە کاتی چاکە و
خراپە"، (عوسمان، ۲۰۰۸: ۵۱) پێویستە بە جۆریک خێر و چاکە بکە کە ئە پێناو خودا
دابێت نەک ئە پێناو ئاواناوبانگ، ھەربۆیە دەگوترئ: "کە چاکە ئەکە ی مەیل ئە لای
کەس، بۆ زەھقی خۆت بێ و خوا بزانی بەس"، (عوسمان، ۲۰۰۸: ۱۵۳) ھەروەھا ھاندانی
خەڵکیش بۆ کاری چاکە جیگە ی بایەخ و رێز بوو لای کوردانی موسوڵمان، بۆیە ئە
پەندیکدا دەئین: "کەسێ کە پێنمای چاکە بکات، ئەو خێری کەمتر نییە"، (عوسمان،
۲۰۰۸: ۱۵۲) تەنھا چاکەکردن خێرت پێناگەییەن، بەئکو پێنمای کردنی کەسێک بۆ
چاکە کردن خێرت پێدەگەییەن.

ئە ئایینی ئیسلامدا بابەتی پاکوخواینی گەرنگی خۆی ھەییە، پێویستە مەزھۇر موسوڵمان دڵ
و دەروونی پاک بێ، ھەروەھا ئە کاتی ئەنجامدانی ئەرکە ئایینیەکانی وەک نوێژکردن،
دەستنوێژگرتن ئەرکە و دەبێ ئەنجامبدرئ، بۆیە دەگوترئ: "بێ دەستنوێژ، نوێژ ناکریت"،
(عوسمان، ۲۰۰۸: ۷۴) ئەو پاکوخواینی ئە ئایینی ئیسلامدا گەرنگی زۆری پێدەدرئ،
بەردەوام جەخت لەسەر پاکوخواینی دەکرێت، ئە پەندی کوردیشدا ئەم بابەتە بایەخی
پێدراو: "مردوو و زیندوو بە ئاو پاک ئەبێتەو"، (خاڵ، ۲۰۰۷: ۳۸۶) بۆ پاککردنەو ئاو
یەکیکە ئە ئامرازەکان، پێویستە ھەموو کەسێک، زیندوو بێ یان مردوو بە ئاو
پاکبکێتەو. ئە بەرامبەر پاکوخوایندا، پێسی ھەییە، ھەرکاتێک مەزھۇر پێس بوو ئە خودا
دوور دەکەوێتەو و دەبێتە دۆستی شەیتان، بۆیە دەگوترئ: "ئینۆکت درێژ بوو شەیتان نوێژی
لەسەر ئەکا"، (خاڵ، ۲۰۰۷: ۴۱۴) خودا پاکە و پاکەکانی خۆشدەوێ، پێوستە مەزھۇریش
ھەمیشە پاکوخواین بێ.

یەکی تر ئە ھەمانەکانی ئایینی ئیسلام وتنی ناوی خودایە ئە پێش
دەستپێکی ھەموو کاریکەو، بۆ نموونە پێش دەستکردن بە نان خواردن پێویستە ناوی
خودا بھێنرئ، ئینجا دەست بەخواردن بکێ، ئەم بابەتەش ئە پەندەکاندا رەنگیداوتەو، بۆ
نموونە دەگوترئ: "سفرە ی بەتال (بسم اللہ ی لی ناکرئ)"، (خاڵ، ۲۰۰۷: ۲۵۴) لێردا وا
دەردەکەوئ دەبێ سفرە ی نانخواردن ئامادەبێ و ئنجا بسم اللہ بکێت و دەست بە خواردن
بکەن، بەلام واتای دووری پەندەکەش ئەوێ کە دەبێ کار و کردموەکان تەواو ئامادەبێ
ئنجا دەستی بۆ ببرد.

فهرمانه‌کان بۆ پێش نانخواردن ئه‌وه‌یه له سه‌رموه گوتمان، به‌لام له كۆتایی و لێبوونهوه له خواردن پێویسته سوپاسی خودا بكړی له سه‌ر نيعمه‌ته‌كانی، له په‌ندیشدا ئه‌مه ده‌بینرئ، بۆ نموونه: "تا من وتم بسم الله، فهو وتی: الحمد لله"، (خال، ۲۰۰۷: ۱۳۱) وانا تا من ده‌ستم بۆ كارمه‌كه برد، ئه‌و چاوپړتی منی نه‌كرد و كۆتایی پێهێنا.

خزمه‌ت‌كردنی دایك و باوك ئه‌ركیكه له‌سه‌ر شانی منداڵ، پێویسته ئاگاداری دایك و باوكیان ببن و تا له ژياندا ماون به‌ باشت‌ترین شیوه خزمه‌ت‌یان بكهن، ئه‌مه‌ش فهرمان و ئه‌حكامی ئایینی و هه‌مان باب‌ه‌ت له‌ په‌ندی پێشیناندا هه‌یه، بۆ نموونه: "فهو كه‌سه‌ی خزمه‌تی دایك و باوكی نه‌كات بۆ ره‌زابه‌وونیان، هیچ كات جێگه‌ی باوه‌ری دراوسێكه‌ی نییه"، (عوسمان، ۲۰۰۸: ۵۳) ئه‌وه ئه‌ركیكه و پێویسته، وه‌ك چۆن له‌ منداڵیدا ئێمه‌یان گه‌وره‌كردوه و خزمه‌ت‌یان كردوین تا گه‌یشتوین به‌ ئه‌م‌رۆ، به‌ هه‌مان شیوه پێویسته ئێمه چاكه‌یان بده‌ینه‌وه و خزمه‌ت‌یان بكه‌ین.

ئه‌نجام:

له ئه‌نجامی ئهم لێكۆڵینه‌وه‌یه گه‌یشتین به‌ چه‌ند ئه‌نجامێك، ده‌توانین گرنگ‌ترینیان له‌م چه‌ند خاڵه‌دا ریزبكه‌ین:

۱. ئه‌وه‌ی له‌ فه‌لسه‌فه‌ی پشت‌زۆریه‌ی په‌ندی پێشینانی كوردیدا رهنگ‌ده‌ده‌ته‌وه بریتیه‌ به‌ نامۆزگاری و پێنمایی ئایینی.
۲. په‌ندی پێشینانی كوردی دوا‌ی هاتنی ئایینی ئیسلام و باوه‌رپه‌ێنان به‌ ئایینی ئیسلام، به‌رگێکی نوێی پۆشیوه و چه‌ندان په‌ندی نوێ هاتوونه‌ته‌كایه‌وه بۆ خزمه‌تی ئایینه‌ نوێیه‌كه‌.
۳. به‌هۆی باوه‌رپه‌ێنانی زۆریه‌ی كورد به‌ ئایینی ئیسلام، زۆر له‌و په‌ندانه‌ی كه‌ پێش ده‌ركه‌وتنی ئایینی ئیسلام هه‌بوون، له‌ناوچوون و نه‌ماون.
۴. په‌ند وه‌ك ئامرازێکی فێركاری ئایینی به‌كاره‌ێنراوه، به‌هۆی ئه‌وه‌ی ساده و ساكاره و زوو ب‌لاوده‌بێته‌وه، بۆیه بۆ ب‌لاوبوونه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام و گه‌یاندنی په‌یامی ئایینه‌كه‌ سوودی لێ‌وه‌رگه‌یراوه.
۵. زۆریه‌ی په‌نده ئایینه‌یه‌كان، وه‌رگه‌ێرانی ده‌قه‌كانی قورئان و وته‌ی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام، به‌شیوه‌یه‌کی ساده و ساكار دارپ‌ژاونه‌ته‌وه.

أ. به زمانی کوردی:

- گوفار:**

- ددریاری چی که می خودا له نایینه کان و قوڼاغي بهر نایینه کاندای، نهوزاد جه مال، گ. که وانه، ز. ۳، سائی به کم، نه لیلوی ۲۰۱۱.

ب. به زمانى علمى:

١. حقيق، محمد، (١٩٧٨)، الامثال الشعبية فى ليبيا، منشورات الشركة العامة للنشر و التوزيع و الاعلان.
٢. خالد، عمرو، (٢٠٠٦)، قراءة جديدة و رؤية فى قصص الأنبياء، عمرو خالد، ط. ٢، دار المعرفة للطباعة و النشر و التوزيع، بيروت . لبنان.
٣. خالد، عمرو، (٢٠٠٩)، قصص القرآن، عمرو خالد، الدار العربية للعلوم ناشرون، بيروت- لبنان، الطبعة الأصلية الأولى، مطابع الدار العربية للعلوم.
٤. ضوم، صفاء- لوز، وسام (٢٠١٧)، البعد النفسى فى الحكايات الشعبية، نماذج مختارة، من الوطن العربى، رسالة الماجستير.
٥. الكتاب المقدس، (١٩٩٤)، كتاب الحياة، أي كتب العهد القديم و العهد الجديد، و قد ترجم بلغة عربية حديثة، تم جمعه فى جي. سي. سنتر، ط. ٤، مصر الجديدة، القاهرة، كتاب التكوين.
٦. كتورة، د. جورج، (٢٠١٢)، أطلس الفلسفة، بيتر كونزمان، فرانز- بيتر بورديكارد، ترجمة، المكتبة الشرقية، بيروت - لبنان.
٧. الماوردي، علي بن محمد بن حبيب، (١٩٩٩)، المتوفى ٤٥٠ هـ تحقيق: المستشار الدكتور فؤاد عبدالمنعم أحمد، الأمثال و الحكم، دار الوطن للنشر، المملكة العربية السعودية.
٨. النبلاوي، عايده فؤاد، (٢٠١٥)، الحكايات الشعبية العمانية و دلالتها الإجتماعية و الثقافية، مجلة العلوم الإجتماعية، جامعة السلطان قابوس.

ج. به زمانى فارسى:

- فرهنگ فارسى- كوردى، بابان، شكرالله بابان، چاپ أول، انتشارات كردستان، سنندج، ايران، نوبت ١٣٨٣ همتاوى.

د. به زمانى ئینگلیزى:

- www.ar.wikipedia.org
- www.islammemo.cc

الأمثال الشعبية الكوردية فى مرآة الفلسفة الدينية

الملخص:

الكورد معروف بأنهم صاحب تراث غني ، كل موضوع متعلق بحياة الكورد انعكس فى تراثه، وهذا الانعكاس إما يكون فى الأغاني أو الحكايات أو الأساطير أو الأمثال الكوردية، الأدب التراثي الذي هو مرآة حياة الشعب، حمل فى طياته واجبات ونشاطات والأفراح والأحزان هذا الشعب، ونقل شفهيًا جيلًا بعد جيل، والشعب الكوردي بعد ظهور الإسلام كسائر الشعوب الأخرى فى المنطقة آمن بالدين الجديد ومارسه، إذا كان الأدب مرآة المجتمع فلا شك أن اختلاط الدين الإسلامي بالمجتمع الكوردي انعكس فى تراثه، والذي سلطنا الضوء عليه فى هذه الدراسة هو انعكاس الفلسفة الدينية فى الأمثال الكوردية، حاولت هذه الرسالة عرض الأمثال التي تحمل هوية الدين الإسلامي،

عنوان الرسالة هو (الأمثال الكوردية في مرآة الفلسفة الدينية، دين الإسلام أنموذجاً)، مكونة من مدخل (تعريف عام) للمفاهيم وتعريف التراث والمثل الشعبي والفلسفة والفلسفة الدينية، الفصل الأول بعنوان (الدين وتأثيره على الأمثال)، عرضنا فيه مجموعة من المسائل مثل (الإيمان بالله، علاقة الإنسان مع الله، الصفات الإلهية)، أما الفصل الثاني، وهو الجانب التطبيقي وعنوانه (مقدسات الدين الإسلامي وانعكاسها في الأمثال الكوردية)، ومكون من مسائل مثل: (الأنبياء والصالحون، المواقع الدينية، الواجبات والأحكام الدينية)، بعد هذا كله عرضنا أم النتائج التي توصلنا إليها في دراستنا، ثم قائمة بالمصادر المعتمدة في الرسالة.

الكلمات الدالة: الأدب التراثي، الأمثال، الفلسفة، الفلسفة الدينية، الدين الإسلامي.

Kurdish Proverbs in the Mirror of Philosophy of Religion

Abstract

Kurds are better known for their rich folklore. Any aspect on the Kurdish lifestyle is reflected on their folklore; such reflections might be seen in lyrics, stories, myths, and proverbs. The folkloric literature which is the reflecting mirror of human's life, has carried the duties, activities, joys, and sadnesses of that nation in its heart. It transfers them from one generation to the next.

After the emergence of Islam religion, the Kurds embraced the new religion as other nations did. If literature is the mirror of the society, certainly the merging of Islam religion and Kurdish society has reflected in the Kurdish folklore. What is focused on in this study is the reflection of the philosophy of religion within the Kurdish proverbs. This research tries to identify those proverbs that have a religious identity.

The title of this paper is (Kurdish Proverbs in the Mirror of Philosophy of Religion-Islam Religion as an Example). It consists of an introduction and two major chapters. In the introduction, a general overview for the concept and definition of folklore, proverbs, philosophy, and philosophy of religion is shown. Moreover, the first chapter is entitled the philosophy of religion and its impacts on proverbs. In this chapter, several topics are discussed such as (Believing in God, The relation between God and human beings, The divine attributes of God). While in the second chapter, the practical aspects are identified. This chapter is entitled (The sanctities of Islam religion: its reflection in Kurdish proverbs). It consists of several sections such as (The prophets and pious people, Religious places, The religious rulings and commands). Additionally, the concluding points of the study are presented. Finally, the used references are listed.

Key Words: Folkloric Literature, Proverbs, Philosophy, Philosophy of Religion, Islam Religion.